Dosarul nr. 2-3138/2024
(nr. electronic a cererii: *2-24023136-12-2-280220241-1)*

H O T Ă R Î R E
în numele Legii
(dispozitivul)

05 iunie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței,
judecătorul Țurcanu Radu
Grefier Popușoi Vera

Cu participarea:
Reprezentatului pârâtului
IM ”Trans Oil Refinery” SRL *****
Intervenientului accesoriu *****

În lipsa:
Reclamantei *****,
Reprezentatului pârâtului
IM ”Trans Oil Refinery” SRL *****

procedura de citare față de ultima a fost respectată, dar care a depus cerere de examinare în lipsă,

a examinat în sediul instanței de judecată, în ședința de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către IM ”Trans Oil Refinery” SRL, intervenientului accesoriu, *****, privind încasarea datoriei, și

în conformitate cu prevederile art. 774,775,858,861CC, art. 238-241 CPC al RM, instanța de judecată,

hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de ***** către IM ”Trans Oil Refinery” SRL, intervenientului accesoriu, *****, privind încasarea datoriei.

Se încasează de la IM ”Trans Oil Refinery” SRL, c/f 1006600053586, în beneficiul lui *****, IDNP: *****, a datoriei restante în sumă de 11377,50 lei și taxa de stat în sumă de 506 lei, iar în total suma de 11 883,50 (unsprezece mii opt sute optzeci și trei,50) lei.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel în Chișinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președinte ședinței,
judecătorul Țurcanu Radu

Dosarul nr. 2-3138/2024
(nr. electronic a cererii: 2-24023136-12-2-280220241-1)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat public la 05 iunie 2024
Hotărârea integrală întocmită la 08 iulie 2024, în baza cererii de eliberare a hotărârii motivate din 03.07.24 și recepționată de judecător fizic la 05.07.2024.

05 iunie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței,
judecătorul Țurcanu Radu
Grefier Popușoi Vera

Cu participarea:
Reprezentatului pârâtului
IM ”Trans Oil Refinery” SRL *****
Intervenientului accesoriu *****

În lipsa:
Reclamantei *****,
Reprezentatului pârâtului
IM ”Trans Oil Refinery” SRL *****

procedura de citare față de ultima a fost respectată, dar care a depus cerere de examinare în lipsă,

a examinat în sediul instanței de judecată, în ședința de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către IM ”Trans Oil Refinery” SRL, intervenientului accesoriu, *****, privind încasarea datoriei,

constată:

La 26.02.24 reclamanta ***** a depus cerere de chemare în judecată către pîrîtul IM ”Trans Oil Refinery” SRL privind executarea silită a datoriei debitoriale restante.

În motivarea cererii a precizat că în cadrul desfășurării activității de întreprinzător de către întreprinderea pirită, pe baza subdiviziunii din r-ul *****, s. *****, prin intermediul cărei achiziționa/colecta de la populație produse vegetale de floarea soarelui în scop de prelucrare/producere a uleiului de floarea soarelui (în continuare mărfuri), ultima avînd anunțată oferta de achiziție a produselor cerealiere oleaginoase de floarea soarelui, a determinat reclamanta să-i vândă 1 230 kg de floarea soarelui la un preț de 9,84 lei/kg.

Raportul de vânzare-cumpărare s-a omologat prin actul de achiziție a mărfurilor nr. ***** din 14.01.2021, document tipizat cu circulație de strict evidență, întocmit și eliberat contra semnătură de reprezentantul piritei cu atribuții execuționale de colectare de la populație a produsului de floarea soarelui.

Afirmă că potrivit acestui document confirmativ, tipizat de strictă evidență, reclamantul a transmis întreprinderii pîrîte 1 230 kg floarea soarelui, în valoarea totală facturată de 12 103,72 lei, din care s-a calculat și specificat ca deductibil impozitul la sursa de plată prevăzut de art. 901 alin.(35) Cod fiscal.

Astfel soldul datoriei nete imputabilă spre plată întreprinderii pîrîte, pentru achiziția de la reclamant a mărfurilor în speță, constituia suma de 11 377,50 lei, neachitată până în prezent.

Mai explică reclamanta că în cadrul acestui raport obligațional de vînzare-cumpărare ce rezidă în documentele confirmative și anume actul de achiziție a mărfurilor, careva termeni strict determinați de achitare a prețului de cumpărare nu au fost stabiliți și conveniți în formă scrisă bilaterală, lăsîndu-se să se aibă în vedere un termen rezonabil în care întreprinderea-subdiviziunea sa din s.*****, r.*****, fapt care nu s-a produs pînă la momentul adresării în instanța de judecată.

Explică că în scopul recuperării acestui debit de plată, a contactat în multiple rînduri prepusul pîrîtei cu atribuții execuționale și de gestiune a activității subdiviziunii structurale a pîrîtei din r-ul *****, s. *****, care dădea doar asigurări verbale că în curând datoria va fi achitată. Acest din urmă comportament a durat pînă cînd pîrîta a lichidat subdiviziunea sa din s.*****, r.*****,

Reiterează că a respectat procura prealabilă cerută de lege, astfel încît reclamația în cauză a intrat la sediul debitorului în data de 17.01.2021, fapt confirmat potrivit mențiunii de pe avizul de recepție poștală.

Urmare acestei somații de plată, pîrîtul nu a executat careva plăți în contul datoriei înregistrate față de reclamant, precum și nu a întreprins careva alte acțiuni efective din care s-ar putea deduce în mod rezonabil respectarea dreptului de creanță a reclamantei.

Astfel datoria de plată în sumă de 11 377,50 lei, este una certă, lichidă și exigibilă urmare a cererii de plată înaintate, la moment nu este stinsă de pîrîul debitor.

A solicitat reclamanta, încasarea de la IM ”Trans Oil Refinery” SRL, c/f 1006600053586, în beneficiul lui *****, IDNP: *****, a datoriei restante în sumă de 11377,50 lei dar și taxa de stat în sumă de 506 lei, iar în total suma de 11 883,50 lei.

În proces, reclamant nu s-a prezentat dar a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

La 25.04.24 pîrîtul IM ”Trans Oil Refinery” SRL a depus referință și cerere de atragere în proces a intervenientului accesoriu.

Astfel la 25.04,24 în baza cerii depuse, instanța l-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu pe ***** din partea pîrîtului IM ”Trans Oil Refinery” SRL, dispunând totodată examinarea acțiuni în ordine generală.

La data de 23.05.24 intervenient accesoriu, ***** a depus referință prin care a recunoscut acțiunea reclamante solicitând să fie admisă în volum deplin.

Reprezentantul pîrîtul IM ”Trans Oil Refinery” SRL, ***** dar și *****, în bază de procură au solicitat respingere acțiunii ca fiind neîntemeiată, făcând referire la referința anexată.

Apreciind argumentele participanților la proces, examinând cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate la materialele cauzei, studiind referința anexată, analizând cadrul legal existent ce guvernează speța, instanța de judecată constată necesar de a admite acțiunea reclamantului din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit art. 6 din aceeași normă juridică, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 9 alin. (1) CC, drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile legislației civile, iar, potrivit alin. (2) lit. a) a aceluiași articol, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Norma art. 10 alin. (1) - (2) Cod Civil, statuează că persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Iar în temeiul art.16 alin.(1) din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege.

Conform art. 117 alin. (1) CPC, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Probele se apreciază în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, care statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe

cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În temeiul art. 121 din CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Cu referire la speța dedusă soluționării, instanța reține la caz că conform art. 774 alin. (l)1 CC, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute, iar conform art. 775 CC, debitorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Or, în cazul de speță, pârâtul nu au respectat obligația născută din contract, exigibilă conform art.776 Cod Civil.

Instanța de asemenea mai reține că art. 858 CC impune părților unui raport obligațional de al executa corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, ceea ce a fost omis de către pîrît întru-cît la survenirea scadențelor legale de plată datoriile nu au fost achitate.

În acord cu art. 861 alin.(l)- (2) Cod civil, dacă termenul de executare a obligației nu este determinant sau nu rezultă din contract, creditorul poate pretinde oricând executarea obligației, iar debitorul trebuie să o execute în termen de 7 zile din momentul primirii cererii de achitare din partea creditorului

La caz, instanța reține reține că debitorul a recepționat somația de plată la 15.01.2024, prin urmare datoria pîrîtului îi este imputată în termen.

Potrivit art.1108 alin.(l) CC, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte(...) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (...), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

În fapt toate elementele obiective menționate de către subiecții părți ai prezentei acțiuni s-au săvîrșit corespunzător obligațiunilor lor corelative, cu excepția achitării integrale a prețului de către cumpărătorul-pîrî, iar art.912 Cod Civil îl îndreptățește pe creditor de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență, în speță scadența fiind depășită de către debitor urmare a nerespectării termenului de executare stabilit de lege.

Cît privește înscrisurile anexate la dosar, instanța mai reține și momentul că în cadrul desfășurării activității de întreprinzător de către întreprinderea pârâtă, pe baza subdiviziunii din rl.*****, s.*****, prin intermediul cărei achiziționa/colecta de la populație produse vegetale de floarea soarelui în scop de prelucrare/producere a uleiului de floarea soarelui (în continuare mărfuri), ultima avînd anunțată oferta de achiziție a produselor cerealiere olegeanoase de floarea soarelului, a determinat reclamanta să-i vîndă 1 230 kg de floarea soarelui la un preț de 9,84 lei/kg.

Or, raportul de vînzare-cumpărare s-a omologat prin Actul de achiziție a mărfurilor nr. ***** din 14.01.2021 (document tipizat cu circulație de strict evidență), întocmit și eliberat contra semnătură de reprezentantul piritei cu atribuții executionale de colectare de la populație a produsului de floarea soarelui (f.d.7).

Conform acestui document confirmativ, tipizat de strictă evidență, reclamantul a transmis întreprinderii pîrîte 1 230 kg floarea soarelui, în valoarea totală facturată de 12 103,72 lei, din care s-a calculat și specificat ca deductibil impozitul la sursa de plată prevăzut de art. 901 alin.(35) Cod fiscal, în cuantum de 726,22 lei.(f.d.7).

Astfel soldul datoriei nete imputabilă spre plată întreprinderii pîrîte, pentru achiziția de la reclamant a mărfurilor în speță, constituie la momentul dedus judecății suma de 11 377,50 lei, neachitată pînă în prezent de pîrît.

La caz, instanța mai reține că în cadrul acestui raport obligațional de vînzare-cumpărare ce rezidă în documentele confirmative și a nume Actul de achiziție a mărfurilor, careva termeni strict determinați de achitare a prețului de cumpărare nu au fost stabiliți și conveniți în formă scrisă bilaterală, lăsându-se să se aibă în vedere un termen rezonabil în care întreprinderea-debitorului urma să achite valoarea integrala a procurărilor, fapt care nu s-a produs pînă la înaintarea acțiunii în instanță.

Instanța nu poate reține nici poziția expusă în referință de către pîrîtî, deoarece pîrîta prezintă o stare de lucruri trunchiată, neelucidând în deplină măsură toate confirmările documentare în partea ce vizează livrările de floarea soarelui din subdiviziunea pîrîtului din s. ***** la subdiviziunea *****, omologate de subsemnat.

În ședință cu certitudine s-a constatat că actul de verificare a stocului de marfa pe subdiviziunea ***** întocmit la situația din 23.12.2020, nu cuprinde cantitatea de 21 260 kg masă fizică de floarea soarelui livrat din subdiviziunea ***** la subdiviziunea *****, conform facturii fiscale nr.***** din 21.12.2020.

Or, acest stoc de floarea soarelui s-a colectat de la populație nu în cadrul raportului de vînzare-cumpărare, ci în cadrul raportului de schimb la pîrîtului în prestabilit, și anume floarea soarelui pe cantitate de ulei și șrot de floarea soarelui.

Iar rezultatele de laborator privitor la indicii masei utile a floare soarelui livrate, parvenind mult mai tîrziu decît data livrării și deci situația de sinteză este reflectată în actul privind soldurile marfare la 23.12.2020.

Mai mult decît atît, pretinsul act de inventar promovat de către pîrît, nu este bazat pe cantități de floarea soarelui determinante în etalon util, ori subdiviziunea ***** efectua la recepționarea produselor cerealiere de la populație doar determinarea masei fizice de produse recepționate.

Ulterior, la laboratorul din ***** se determina masa utilă din care era dedusă cantitatea de impurități extra norma, umiditatea extra normativă, diferențele de cântar, costurile de curățire, după care se prezentau și subdiviziunii ***** datele privind masa utilă a cantității de floarea soarelui colectate de la populație și livrate la subdiviziunea *****.

Astfel, operațional se formau diferențe cantitative de evidență a stocului de floarea soarelui care ulterior se ajustau de serviciul contabil, ceea ce nu s-a produs la acel moment în decembrie 2020.

La caz instanța mai reține că, în partea pretenției reclamantei, la predarea mărfii, ultima a executat-o în ianuarie 2021, fiind recepționată marfa de pîrît și cu întocmirea documentului contabil primar și anume actul de achiziție a mărfurilor nr. ***** din 14.01.2021, la solicitările stabilite de administrația pîrîtului la acel moment.

Totodată, potrivit explicațiilor date de intervenientul accesoriu ***** în ședințele de judecată, ultimul a explicat pentru instanță că cantitatea respectivă de floarea soarelui procurată de la reclamant în vrac cu alt stoc de floarea soarelui colectat, a fost transportată/livrată la subdiviziunea *****, conform facturii fiscale nr.***** din 14.01.2021, pe care pîrîtul a prezint-o în anexa la referință, fără a fi anexat buletinul de laborator.

A mai explicat că, reprezentantul pîrîtei interpretează eronat în privința unor drepturi unilaterale la compensări de stocuri marfare din contul altor stocuri de marfa intrate la

întreprindere de la alți subiecți-creditori (a se vedea nota contabilă din iunie 2021), și deci, nu poate fi impusă în sarcină reclamantei.

Astfel, în final, argumentele pîrîtului, prin asemenea comportament, urmăresc scopul de a refuza executarea obligației ce îi revin.

Sumarizînd cele sus-enunțate, se impune de reținut faptul că Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăților Fundamentale la art. 6 § 1 statuează că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent şi imparțial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaților cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Mărimea prejudiciului moral acordat depinde de seriozitatea violării CEDO şi efectul acestei violări asupra reclamantului, dar și de alte circumstanțe, care fiind analizate pe tot parcursul examinării cauzei, nu au fost stabilite.

Concluzionând cele expuse, în lumina considerentelor relatate supra, judecătorul mai precizează că art. 239 CPC prevede că, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.

Instanța îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Iar în temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii

Careva contraprobe pîrîtul nu a prezentat, iar instanța a pus la baza hotărârii sale doar acele probele pertinente și concludente prezentate și date aprecierii din dosar.

Prin prisma art. 6 CEDO, Curtea a statuat că, textul art. 6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate.

Această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului.

Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora. O instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil.

Totuși, dacă o observație era esențială pentru soluționarea cauzei (în situația în care ar fi fost acceptată de către tribunal) și a fost prezentată de părți întru susținerea poziției lor, atunci tribunalul trebuia să o trateze în mod distinct în hotărârea judecătorească" *(Hiro Bălani vs Spania nr. 1021/2001 din 28.03.2003).*

Amintindu-se și prevederile Recomandării nr. R (84) privind principiile de procedură civilă proprii pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 februarie 1984, hotărârea poate fi întocmită liber, dar trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în litigiu și să răspundă într-un mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de părți.

Instanța de judecată, mai reține că referitor la cerința reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată, reține că potrivit art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Astfel, instanța atestă faptul că reclamantul a achitat suma de 506 lei, cu titlu de taxă de stat, fapt ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului nr. ***** din 20.02.24 (f.d.2), sumă care urmează a fi încasat de la pîrît în beneficiul reclamantului.

În concluzia celor relatate, reieșind din prevederile art. 774,775,858,861 CC, art. 238-241 CPC al RM, instanța de judecată,

hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de ***** către IM ”Trans Oil Refinery” SRL, intervenientului accesoriu, *****, privind încasarea datoriei.

Se încasează de la IM ”Trans Oil Refinery” SRL, c/f 1006600053586, în beneficiul lui *****, IDNP: *****, a datoriei restante în sumă de 11377,50 lei și taxa de stat în sumă de 506 lei, iar în total suma de 11 883,50 (unsprezece mii opt sute optzeci și trei,50) lei.

Se explică dreptul părților şi participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel în Chișinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președinte ședinței,
judecătorul Țurcanu Radu